

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Hvgonis, Lincolniensis Episcopi; professione Carthusiani: Ex ea quæ est apud V. P. Laurent. Sur. Tempus obitûs eius patet infrà.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

quamplurimos ethnicos interemit. Dion cum eos vinci tormentis posse omninò diffideret; sagittis Victoriam confecit, & Aciscium iugulavit.

*Deus in
martyrio co-
venitur.*

VITA S. HUGONIS, LINCOLNIENSIS Episcopi; professione Carthusiani: Ex ea qua est apud V. P. Laurent. Sur. Tempus obitus eius patet infra.

*Vide C. Ba-
ron. Notat.
ad Martyr.
Rom.*

S Hugo è Burgundiæ provincia claris natalibus ortus, patrem habuit militaris opinione virtutis cum primis celebrè, & vulgari haudquaquam pietate præditum: utpotè qui filium ferè octennem, vxoris iam solatio destitutus, spiritali militiæ deuotus obtulerit. Erat non longè à castro eius monasterium Canonorum regularium, quod pater eius præcipuo quodam affectu colebat, filiumque in eo cælestibus disciplinis imbuendum curavit. Fuit nouellus Christi tyro peramanter susceptus, & seni cuidam religione & eruditione celeberrimo traditus; cuius industria ad tantam virtutum omnium perfectionem peruenit: ut pater, eius potissimum exemplo permotus, relicta dignitate terrena, in eandem militiæ societatem concesso. Cum autem Hugo nonumdecimum ætatis attingisset annum, cunctis tunc virtutibus egregiè ornatus, sacro Leuitarum ordine est initiatus. In quo gradu cum admirandis virtutibus eniteret, statim parochiæ cuiusdam administratio ei concredita fuit: cui sanè cum summa virtutis & prudentiæ opinione præfuisse memoratur.

*17. Nouè.
Patria &
paries eius.*

*Nutritur in
monasterio
Canonorum
Regularium.*

*Anno etatis
sue 19. fuit
diaconus.*

M m

Post

Post hæc contigit, vt quadam vice deuotionis gratia, cum Priore suo Carthufiam uisitare: vbi statim tantam diuini amoris in suo pectore concepit flammam, vt eam nulla ratione cohibere posset. Mox igitur instat secretius, pulsât precibus fratres singulos, vt in societatem illorum admitti mereretur. Videntes autem fratres ingens eius desiderium & perseverantem animi deuotionem, in sanctam sodalitatem suam eum perbenignè admiserunt. Nouâ verò militiam ingressus, noua inimicorum experitur tentamina: de quibus tamen omnibus Dei fretus auxilio triumphum egit. Carnis infestas tentationes, licet virgineæ esset puritatis, die nocteque patiebatur innumeras: quas magnis abstinentijs, & crebris orationibus ita refrenauit, vt tandem, Domino largiente, ab ijs prorsus extaret immunis. Promotus deinde ad sacerdotium noua atque insolita deuotione perfusus, attentissimè tanti persoluit debitum officij: corpus seuerioribus multo subdens disciplinis; vigilijs, ieiunijs, flagellis, cilicio, potu, aquæ cum pane arido, carnis mundijs; blanditias egregie repellebat. Sacro Quadragesimæ tempore, ter qualibet hebdomada, solo pane & aqua contentus, in vltima sabbathum insuper addebat.

Ex canonico regulari fit Carthusianus.

Carni tentationes patitur innumeras.

Pia eius exercitia.

Fit Procurator.

Videns autem Prior tantam in eo sanctitatem, humanitatem, & prudentiam, procuratorem totius domûs ei demandauit; non quidem statim à suscepto sacerdotio, sed decimo ab ingressu anno. Quod ille munus tam vigilanter executus est, vt fama eius etiâ vltra fines prouinciæ illius excreceret: & Henricum Angliæ Regem

Regem eius nominis secundum magno illius amore inflammaret. Eodem illo tempore VVictamiæ domum Carthusiano instituto Rex attribuerat, sed propter incolarum & vicinorum proteruiam duo iam antè Priores nihil ibi proficere potuerant. Itaque audita Hugonis eximia & prudentia & sanctitate, eum per legatos ilicò accersijt. Fuit hoc viro sancto & contemplationis dulcedine inescato durum sanè & asperum: veruntamen obedientiæ virtute compulsus, cum prouinciam illam subterfugere non posset, incredibili sui desiderio fratribus relicto, VVictamiam abiijt; fratresque in magna paupertate degentes aduentu suo breui subleuauit. Nam cum Rex verane essent, quæ de eo audiuerat, experiri vellet, eum acciuit; & longa verborum concertatione cū illo differuit. Hugo verò adeò subtiliter & religiosè verba verbis aptauit, vt eodie non parum Regis crumenam exhauriret. Omnia enim quæ pro instauratione dictæ domus petijt, Rex deinceps libenter concessit. Verum antè, quam prioratum illū susciperet, tanta rursus carnis infestatio eum inuasit, vt simile nec antè nec postea vnquam expertus fuerit. Ab hac autem post multas orationes tandè per sanctæ memoriæ Basilium, qui in visione ei apparuit, liberatus est: qui Basilius paucos ante dies Prior Carthusiæ fuerat, & ad sacrum Ordinem eum receperat, nec ita pridem ab hac luce migrarat.

Per id tempus Rege de transmarinis partibus redeunte, suborta tempestas adeò classem elidere cœpit, vt impendentem mortis terro-

M m 2 rem

*Accessit
ab Henrico
Angliæ Re-
ge vt sit
Prior in
VVictam.*

*Secundo ma-
gnam patitur
tentationem
carnis.*

*S. Basilii
Prior Car-
thusiæ.*

rem euadere nemo consideret. Vniuersis igitur orantibus, voraque multa Deo & sanctis eius nuncupantibus, Rex tandem in hæc verba prorupit: O si vigilaret nunc Carthusiensis Hugo meus, & solitas pro nobis preces funderet, nõ ita in longum obliuisceretur mei Deus. Et altius ingemiscens, Deus, inquit, cui in veritate seruit Prior Victamiæ, illius interuentu ac meritis, nobis in tantam ob peccata nostra angustiam iure coniectis, clemēter succurre. Nec mora; trāquillitas redijt insperata, & prospero cursu nauis ad portū delata est. Fertur Rex in illo discrimine vouisse Deo, se eum ad episcopatum promoturum, si periculum euaderet. Ab eo sanè tempore in tanta eum veneratione habuit, vt nec vnus quidē in toto Britannia regno esset, in quo tam fidenter spiritus eius cōquiesceret. Fama etiā viri Dei propter hoc factum, longē lateque diffusa est. Quapropter quamplures ad eum confluentes, sacri Ordinis iugo colla submittebant: quos ille & pabulo diuini verbi & multo magis exemplo ad omnem sanctitatis perfectionem perducebat. Ante omnia strenuam sacris codicibus nauabat operam; quos religiosi quibusque necessarios, & maximè vitam ducentibus solitariam, dicere solebat. His enim pro delicijs & diuitijs tempore tranquillo, his bellico in procinctu pro telis & armis, his in fame pro alimonia, his in languore pro medela monachis vtendum esse memorabat.

Interea appropinquante tempore quo vir sanctus nutu diuino ad altiora erat promouendus, contigit canonicos ecclesie Lincolniensis ad re-

*Rex Anglia
vicitis pre
sibusq; Hu
gonis à mor
tis discrimi
ne liberatus
pmatur.*

*Obserua quā
si fecerit
quantumque
necessarios
duxerit sa
eros codices:
sine quibus
solitarius
diu sustine
re nequit.*

ad regiam pro pastoris electione unanimiter venire. Vacauerat enim sedes illa annos decem & octo. Annuente igitur Rege & consentiente Metropolitano, electionem ibidem celebrarunt. Quid multis? Conuenientibus omnium votis in Priorem Vvictamiæ, Hugo (quam non sine grandi labore multisque molestiis, quas exhibebat, ut illud onus honoris subterfugeret) trahitur, rapitur, & volens non lens episcopus consecratur. Fertur tunc miri quiddam in Lincolnensi accidisse dioecesi. Nam eodem illo die quo vir sanctus Lincolniam intravit, cygnus quidam non paulò maior cæteris, & nunquam antea ibi visus ad castrum quoddam aduolauit, & omnes alios, quos illic reperit plurimos, paucos intra dies occidit cygnos, vno tantum fæminei sexus, solatij magis quàm prolis propagandæ causa, reseruato. Familiarè se nulli, nisi solo exhibebat episcopo: de cuius manu statim micæ accepit. Caput cum collo lógo in eius manicam satis amplam quasi in aquam immerfit: die noctuque apud eum mansit, & fidelè per omnia corpori eius adhibuit custodiã. Abeunte verò episcopo, mox aus regia in stagnum recurrit. Aduentum etiam viri sancti, triduo aut quatrinduo, antè prænunciare consuevit; volando, clamitando, alijsque gestibus insolitis: adeò ut famuli vel eo solum signo de aduentu episcopi certiores fierent. Vltimo tamen aduentu eius antè mortem, solito more non occurrit; imò per ministros ægrè adducta nullam lætitiæ aut familiaritatis significationem exhibere voluit: sed capite pendulo ægrè se simulans, mœsta redibat.

Mm 3 Suf.

Fit Episcopus omnino inuitum.

Nota de cygno rara familiarè.

*Quomodo
episcopatum
administra-
uerit.*

*Intrepidè
iustitiam
defendit.*

*Studiofissi-
mus est pa-
cis.*

Suscepto itaque præfulatu, prima cura & sollicitudo ei fuit, vt viros sapientia & scientia instructos atque in timore Dei probatissimos, suo lateri adhiberet. Horum consilio & auxilio fretus, pastorale munus per quam strenuè executus est. Videns autem Forensium tyrannidem, qua summum ius in summam iniuriam vertebant; contra eos primum susceptibilem. Nam cum more solito contra ecclesiæ libertatem in subditos ipsius debacchari cepissent, mox in primum fulmen excommunicationis vibrauit. Attulit ea res magnam Regis animo indignationem; sed antistes iustitiæ tenax nihil iram Regis veritus est. Vacabat eodem illo tempore in Lincolnensi ecclesia ecclesiasticum beneficium; quod Rex per legatos vni ex seruis suis ab episcopo postulabat. Sed vir sanctus diuino timori proponens humanum, postulatū reiecit; & regios legatos à se inanes remisit, dicens: Habet dominus Rex, vndè mercedem seruiantibus sibi tribuat: nec decet summo Regi famulantes iustis priuare prouentibus, vt indè seruis suis prouideri possit à nobis.

Pacis amator & conseruator intantum fuit, vt bono pacis in hac vita nihil præferendū, nec seditionis & turbatiōis peste quidquā amplius fugiendum assereret. Itaq; monebat indifferēter quoslibet prælatos, vt vniratis & cōcordiæ vinculū cum suis subditis inuiolabiliter conseruarent: si facerent, nunquā internam pectoris securitatē perderēt, quæ sempiternam nobis tranquillitatē conciliat. In mensa vir sanctus hilaris semper, & quanquam non sinè grauitate

uitate & modestia, iucundus fuit; hortabatur-
que alios ad eandem animi lætitiã dicens:
Læti simus secundum faciem sanctorum. Si
quandò musici, aut alij mundana solatia affe-
rentes quavis occasione interessent, tũ vel ma-
ximè grauitati studebat; ne peregrina conso-
lacio, animum eius ab æternorum contempla-
tione auocaret. A carnis esu abstinuit sem-
per; piscibus crebrò vescebatur; & moderatum
vini vsum non respuebat. In episcopali quo-
que munere constitutus, de victũs parsimonia
non nihil remittere visus est. Magna subditos
beneuolentia & humanitate prosequabatur; &
peccatores tanta commiseratione, vt sangui-
nem pro eorum salute, si opus fuisset, profun-
dere non dubitasset. Regi Richardo, qui Hen-
rico in imperio successit, & maximas frequen-
ter ei molestias exhibuit, pro subditorum in-
columitate constanter semper restitit, eiusque
iram implacabilem interdum mira dexteri-
tate extinxit.

*Alie eius
virtutes.*

*Richardus
Anglie Rex
successor
Henrici.*

Fuit verò non minus Zelosus, contrà quos-
libet alios pauperum oppressores, Ecclesiasti-
cãq; libertatis violatores; quos indiscrimina-
tim absq; vlla personarũ acceptione arguebat,
admonebat; etsi cõtumaces persisteret, etiã ex-
communicationis sententia feriebat. Excom-
municati autem plerique ilicò terribiliter di-
uinitus puniebantur; nonnulli subitò nõ com-
parebant; alij à malo demone præfocati protinus
expirabant. Inter micantes gladios, nudo
capite sapius stetit imperterritus, & nec ad ino-
mentũ ab obiurgationib; cessauit, vbiq; res
postulare videretur, pro iustitię defensiõe. Tãta

*Zelus eius
aduersus li-
bertatis Ec-
clesiasticę
violatores.*

M m 4 siqui-

siquidem fiducia illi semper erat erga Dominum, ut non parum se peccasse fateretur, si vel tenuiter eas ob res formidasset, propter quas formidare, trepidare & angere solet humana infirmitas. Singularem quoque à Domino gratiam acceperat iustum ab iniusto discernendita ut peritissimi iureconsulti cum admiratione dicerent, nunquam se talem virum reperisse in decidendis etiam difficilibus subtilissimisque causis: quamuis ille eiusmodi praxim nusquam didicerat. Unde & grauiora totius prouinciae negotia ei expedienda summi Pontifices subinde delegarunt.

*Admiranda
in eo equi et
iniqui cogni-
tio.*

*Christus ei
in Venerab.
Sacramento
sepe appa-
ret.*

Quanta autem deuotione erga reuerendissimum altaris Sacramentum fuerit, ex hoc solo satis perpendi potest, quod crebro pius Dominus in forma speciosissimi pueruli, sacrificati illi visibiliter apparere dignatus est: quod quidem religiosis quibusdam personis diuino nutu non raro intueri concessum fuit. Preces Canonicas statuto persoluebat tempore, etiam in itinere constitutus; nec induci poterat ut aut praeueneret illud, aut differret. Sed enim in magnis tractatibus sicut quidam ad consultandum siue deliberandum egredi solent, sic ipse immortalis Regi debitum laudis oblaturus, simulatque venisset hora, mox exire solebat. Nihil siquidem diuino officio anteponendum Carthusiano more vir fidelis didicerat; quod etiam usque in finem exacte seruauit. Post longa tandem huius vitae certamina, acri correptus febre, inter continua orationis verba beatum Deo spiritum reddidit, circa annum Domini 1200, iam sexagenarius, cum sedisset annis 15, diebus 58: vir fan-

*Vt Preces
horarias per
soluerit.*

*Feliciter de
vita abit.*

vir sanctitate admirabilis; Pōtificum baculus;
& Regum malleus; quem multis & illustribus
sanè miraculis Dominus sicut prius in vita, sic
& post obitum mirificavit.

Ceterum sacrum corpus eius fuit cum ma- *Locus sepul-*
gna celebritate ad sedem propriam deporta- *tura eius.*
tum, ac summa in AEde honorificè admodum
terræ mandatam: atque hoc Epitaphio deco-
ratum.

Pontificum baculus, monachorum norma, scholarū Epitaphium
Consultor: Regum malleus Hugo fuit. eius.

Anno verò Christi millesimo ducentesimo
octogesimo, Octobris sexto die, eleuatum at- *Eluatio ac*
que translaturum est: cum iam antè ab Honorio *translatio*
3. Pontifice Maximo in Sanctos relatus esset. In *eius.*
hac autem eleuatione corpus, quasi integrum,
vestes verò incorruptæ planè repertæ sunt, &
loculus magnâ purissimi olei exhibuit copiâ,
Tandem in theca auro, argento, & pretiosis la-
pidibus ornata reconditum est, ipsaque theca
loco cōgruo satisq; sublimi, è marmore stru-
cto honorificè collocata est, nō lōgè à sanctis-
simo eius capite: quod iuxtà altare beatissimi
Ioannis Baptista in Lincolniesi Ecclesia, à cor-
pore separatum, ac auro, argento & gemmis
inclusum reposuerunt.

MARTYRIVM S. ROMANI, EX EC- *Vide Tom.*
clesiasticæ Historiæ Eusebij Casareensis. lib. 8. *2. Annal.*
cap. 12. interprete Ioāne Christophorsono An- *& Notat. ad*
glo. Coronatus est anno Christi 301. Marcel. *Martyrol.*
Papæ 6. Diocletiani & Maximiani Impe- *Rom.*
rat. 19.

Mm 5 ROMA.